

Środa, 10 marca 2010 r.

Rozporządzenie wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych

P7_TA(2010)0059

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie rozporządzenia wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych

(2010/C 349 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), a w szczególności tzw. klauzulę dopuszczającą z 1979r.,
 - uwzględniając rezolucję legislacyjną z dnia 5 czerwca 2008 r. dotyczącą wniosku w sprawie rozporządzenia Rady wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych na okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2011 r. (2007/0289(CNS)),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r.,
 - uwzględniając rozdział 1 tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że „klauzula dopuszczająca” stanowi podstawę prawną WTO planu ogólnych preferencji taryfowych (GSP),
- B. mając na uwadze, że od roku 1971 Wspólnota przyznaje preferencje handlowe krajom rozwijającym się w ramach planu ogólnych preferencji taryfowych,
- C. mając na uwadze, że skonsultowano się z Parlamentem w kwestii wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia Rady dotyczącego GSP na okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2011 r. (COM(2007)0857),
- D. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony wszedł w życie z dniem 1 grudnia 2009 r.,
- E. mając na uwadze, że zgodnie z rozdziałem 1 tytułu V TUE Unia musi kierować się w swoich działaniach podejmowanych na arenie międzynarodowej zasadami demokracji, praworządnością, zasadą uniwersalnego i niepodzielnego charakteru praw człowieka i podstawowych wolności oraz wspierać zrównoważony rozwój gospodarczy, społeczny i środowiskowy krajów rozwijających się, a głównym celem powinno być wyeliminowanie ubóstwa,
- F. mając na uwadze, że na mocy art. 207 TFUE Parlament i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, muszą przyjmować środki określające ramy realizacji wspólnej polityki handlowej,
1. dostrzega znaczenie planu ogólnych preferencji taryfowych, który pozwala krajom rozwiniętym stosować jednokierunkowe zasady preferencyjnego traktowania w odniesieniu do produktów pochodzących z krajów rozwijających się;
 2. zwraca uwagę, że stworzeniu przez Wspólnotę Europejską GSP w 1971 r. towarzyszyło wyjaśnienie, iż jest on instrumentem mającym na celu zniwelowanie braku równowagi w bilansie handlowym krajów rozwiniętych i krajów rozwijających się oraz oczekiwanie, że przyczyni się on do ich zrównoważonego rozwoju; uważa, że GSP jest instrumentem handlowym WE i UE na rzecz pomocy dla krajów rozwijających się poprzez wytwarzanie dochodu za pomocą handlu międzynarodowego, przez co przyczynia się do ich zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów;

Środa, 10 marca 2010 r.

3. zauważa, że obowiązujące rozporządzenie w sprawie GSP wygaśnie z dniem 31 grudnia 2011 r., w związku z tym, uwzględniając czas niezbędny do przyjęcia nowego rozporządzenia zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zaktualizowanego rozporządzenia w sprawie GSP do dnia 1 czerwca 2010 r.;
4. uważa, że preferencje przyznane w ramach GSP powinny być skierowane do krajów rozwijających się, które potrzebują ich najbardziej, i że nowa lista krajów-beneficjentów powinna odzwierciedlać bieżącą sytuację gospodarczą krajów rozwijających się;
5. podkreśla, że zgodnie z art. 15 ust. 1 wszystkie kraje korzystające z planu GSP+ powinny nie tylko ratyfikować, ale również skutecznie wdrożyć wszystkie 27 konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy i ONZ wyszczególnionych w załączniku III do rozporządzenia w sprawie GSP;
6. podkreśla potrzebę większej przejrzystości i odpowiedzialności demokratycznej w kwestii sposobu wszczynania i prowadzenia dochodzeń; zwraca się zatem z wnioskiem, aby Komisja przekazywała Parlamentowi pełne informacje i angażowała go w odpowiednim stopniu na wszystkich etapach procedur GSP i GSP+, również w przypadku wniosku Rady dotyczącego list krajów-beneficjentów;
7. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji na Sri Lance oraz rząd Sri Lanki do szybkiej reakcji w celu uporządkowania sytuacji w kraju przed faktycznym zawieszeniem GSP+;
8. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji praw człowieka w Kolumbii i do składania sprawozdań Parlamentowi;
9. wzywa Komisję do prowadzenia spójnej polityki w sprawie GSP+, zwłaszcza jeśli chodzi o ewentualne zawieszenie planu w przypadku łamania praw człowieka, oraz do pełnego zaangażowania Parlamentu w ten proces;
10. apeluje do Komisji, aby przed wygaśnięciem obowiązującego rozporządzenia oraz w czasie umożliwiającym przeprowadzenie dyskusji na temat następnego rozporządzenia przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat sytuacji w zakresie ratyfikacji i wdrożenia 27 konwencji przez każdy kraj korzystający ze szczególnego systemu zachęt; wzywa Komisję, aby w zaktualizowanym rozporządzeniu GSP określiła organy monitorujące, które zalecałyby, czy dany kraj powinien podjąć dodatkowe środki na rzecz skutecznego wdrożenia konwencji; stwierdza, że w sprawozdaniu Komisja powinna także ocenić skuteczność szczególnych rozwiązań motywacyjnych pod względem realizacji ich celu, a w razie potrzeby zaleca także dokonanie przeglądu załącznika III;
11. zwraca się do Komisji, aby zaktualizowane rozporządzenie w sprawie GSP zakładało przeprowadzenie regularnej oceny kwestii przestrzegania przez każdy kraj korzystający z tego planu zobowiązań związanych z GSP+, a przez to aby zagwarantowała, że nie będą mieć zastosowania żadne powody do tymczasowego zawieszenia traktowania na zasadach preferencyjnych, określone w art. 15 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 16 ust. 1 i ust. 2; wzywa do przesyłania tego rocznego sprawozdania Parlamentowi i Radzie;
12. wzywa Komisję, aby przed dokonaniem przeglądu planu przeprowadziła ocenę wpływu skutków GSP w okresie od 1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2009 r. oraz aby oceniła, w jakim stopniu zostały zrealizowane początkowe cele GSP dotyczące szczególnych wskaźników społeczno-ekonomicznych istotnych dla poszczególnych krajów, a w szczególności zmniejszenia skali ubóstwa; uważa, że badania te należy następnie przedłożyć Parlamentowi i Radzie; jest zdania, że nowy wniosek w sprawie zaktualizowanego rozporządzenia w sprawie GSP musi w należyтым stopniu uwzględniać te oceny wpływu;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.